

[Pia Kjærsgaard]

Begrundelse

Papir udspys fra Værdipapircentralen, blot en obligation på 1.000 kr. udtrækkes. Samtidig orienterer pengeinstitutterne om det samme og oplyser måske endda om nye køb til afløsning af de udtrukne 1.000 kr. i yderligere et brev. Denne papirmængde må det være muligt at ændre ved, så der kun udstedes en årlig opgørelse til eventuel brug ved udfyldelse af selvangivelsen. Ønskes yderligere kontoudtog, må kunden bede om det. Det må formodes, at hovedparten af eksempelvis obligations- og aktieejere vil være tilfredse med en årlig opgørelse eller et kontoudtog, når et fastlagt beløb er udbetalt, hvis det sker inden årets udløb. Reglerne i dag giver et gigantisk papirspild og er fordyrende.

Svar (22/8 90):

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Det i svaret på spørgsmål nr. 1050 omtalte gebyr på 18,30 kr. er et gebyr, som pengeinstitutterne opkræver af kunderne for udsendelse af ændringsmeddelelser i henhold til § 10 i lov om en værdipapircentral. Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening – har oplyst, at gebyret beregnes således:

Omkostning til		
Værdipapircentralen:		13,05
Heraf: Basisydelse	7,20	
Print. porto m.v.	5,85	
Pengeinstitutternes interne omkostninger:		5,25
<hr/>		
I alt		18,30

Basisydelsen er fastlagt således, at Værdipapircentralens drift balancerer, mens print og porto m.v. dækker de direkte omkostninger ved meddelelsen.

De interne omkostninger består blandt andet af forrentning af investeringer i forbindelse med implementering af Værdipapircentralsystemet, gennemgang af fejllister og gennemførelse af betalingsformidling i forbindelse med ændringerne.

Spm. nr. S 1092Til *industriministeren* (7/8 90) af:

Se evt. tillige henvisningsoversigt på sp. 11471.

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvor mange ændringsmeddelelser er der udsendt fra Værdipapircentralen i årene 1985, 1986, 1987, 1988 og 1989 til et gebyr af en eller anden størrelse, og hvor meget har kunderne samlet betalt for disse meddelelser?«

Begrundelse

Ministeren undlader behændigt at svare på mit spørgsmål nr. S 1050, hvor jeg spørger, hvor meget der kan spares, og ikke hvad der kan spares på, hvis der kun blev udsendt maksimum to ændringsmeddelelser fra Værdipapircentralen om året.

Svar (22/8 90):

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Værdipapircentralen har oplyst, at der årligt udsendes omkring 5 millioner ændringsmeddelelser (ca. 2 ændringsmeddelelser pr. konto). Det samlede antal ændringsmeddelelser er forholdvis konstant fra år til år. (For årene 1983 til 1987 var antallet dog omkring 3 millioner ændringsmeddelelser pr. år. Stigningen skyldes aktiers registrering i Værdipapircentralen.)

Værdipapircentralen har i øvrigt oplyst, at ca. 10 pct. af ændringsmeddelelserne vedrører konti i realkreditinstitutterne, der ikke tager gebyr for disse meddelelser, og at hovedparten af de resterende 90 pct. er faktureret i henhold til pengeinstitutternes gebyraftaler på området. I 1983 var gebyret 10 kr. og i 1989 henholdsvis 190 16,80 kr. og 18,30 kr.

Det kan herefter skønnes, at der i 1983 for de af pengeinstitutterne udsendte ændringsmeddelelser i alt betaltes ca. 27 millioner for 2,7 millioner ændringsmeddelelser, og at der i 1989 i alt betaltes 75,6 millioner kr. for 4,5 millioner ændringsmeddelelser.

Spm. nr. S 1093Til *industriministeren* (7/8 90) af:**Pia Kjærsgaard (FP):**

»Hvornår forventes der et resultat fra Værdipapircentralen vedrørende en reduktion af ændringsmeddelelsernes antal?«

Begrundelse

Mens Værdipapircentralen tænker, opkræ-